

Bevægelse, der senere paa flere Omraader er udgaaet fra den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole i Retning af Forsøgsvirksomhed, har jo haft en saa gennemgribende Betydning for vort Landbrug og vor økonomiske Udvikling i det hele taget, at man ikke noksom kan paaskønne det.

Ved det foreliggende Lovforslag kræves der betydelige Udvidelser af den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles Bygninger, baseret paa en Indstilling af Direktøren for Skolen. Landbrugsministeren har skaareret Direktørens Forslag over, idet dette gik ud paa ikke alene at søge en Bevilling til nye Bygninger, men ogsaa til Ansættelse af flere Lærere. Den højtærede Minister har imidlertid ræsonneret som saa: Lad os faa Bygningerne først, saa faar vi maaske Lærerne bagefter. Jeg tror, at begge Kravene bør sættes i Forbindelse med hinanden, thi de nye Bygninger skal jo benyttes af Lærere. Naar der kommer flere Bygninger, dels paa Grund af Fagenes Udvidelse og af, at der kommer nye Fag til, dels paa Grund af den forøgede Tilgang af studerende, maa der jo ogsaa kræves større Lærerpersonale. Imidlertid foreligger der nu fra Ministeriets Haand kun § 2 af den af Direktøren for den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole indsendte Indstilling. Jeg anbefaler denne Sag til velvillig Overvejelse. Det er ingen Nytte til at fremsætte mange og lange Betragtninger over Berettigelsen af de Krav, som stilles fra Landbohøjskolens Side, thi den Motivering, der følger med Lovforslaget, er saa omfattende og indgaaende, at hvert Medlem af Tinget, der har set og læst den, maa være tilstrækkelig klar over Berettigelsen af de Krav, der er stillede fra Landbohøjskolens Side. Og hvis nogen skulde være i Tvivl derom, vil jeg anbefale, at man tager ud paa Landbohøjskolen og ser paa Forholdene, da vil alle erkende, at man bør skride til en ret betydelig Udvidelse af Bygningerne ved denne Skole.

Det er jo et betydeligt Beløb, der her kræves, og hvor stort Beløbet er, ved ingen, og ingen kan regne det ud, heller ikke Ministeren, thi Overslagssummerne er beregnede efter Priserne paa Materiale, saaledes som Priserne var i 1914, før Krigen udbrød, men siden den Tid er Materialernes Pris steget i meget betydelig Grad. Det er jo altid kedeligt, naar man staar overfor Krav om Beløb, hvis Størrelse man ikke kender, men her er ikke Tale om et nyt Krav. Der har tidligere fra Landbohøjskolens Side foreligget Krav

om betydelige Bevillinger til Udvidelse af Højskolens Bygninger, men i 1909, da en saadan Begæring forelaa, mente den daværende Regering, at man ikke kunde tage Sagen op, da Finanserne ikke tillod det, idet man stod overfor betydelige nye Skatter og stod med et betydeligt Underskud i Statskassen. Desværre er Forholdene ikke forbedrede siden den Tid. Der foreligger jo stadig Forslag om nye Skatter, og Statskassen er jo ikke vel-situeret under de forhaandenværende Forhold. Men jeg mener, at man kan vende Spørgsmaalet om og i Stedet for at spørge, om Staten har Raad til at bekoste disse Udgifter, der er en nødvendig Følge af at efterkomme det Krav, der her foreligger, bør spørge: Har Staten, har Befolkningen Lov til at lade være med at skride til disse Udgifter? Jeg mener, at vi ikke har Raad til at lade være at imødekomme Kravet fra Landbohøjskolen om en betydelig Udvidelse af Bygninger og af Lærerpersonale. Jeg hører ikke til dem, der af Naturen er Sortseere, men jeg hører heller ikke til dem, der tør se lyst paa den Fremtid, vi gaar i Møde, ikke alene saa længe Krigen varer, men ogsaa efter at Krigen er hørt op. Jeg er bange for, at Forholdene paa mange Maader vil forandres fra, hvad de har været før, og jeg nærer Frygt for, at det danske Landbrug vil komme til at føle Svien af de nye Tider, vi gaar i Møde. Vi skylder derfor vort lille Samfund at gøre, hvad vi kan, selv om det koster betydelige Pengesummer, for at dygtiggøre vor Ungdom her i Landet til at gaa de Tider, der kommer, i Møde med saa gode Forudsætninger som vel muligt. Thi har vi ikke en vel oplyst og dygtig Ungdom, der kan være vejledende ogsaa paa Landbrugets Omraade i et Land, hvor Landbruget spiller og maa spille en saa stor økonomisk Rolle som i dette Land, frygter jeg for, hvad der kan ske i de kommende Tider. Derfor vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Jeg agter senere at foreslaa, at det henvises til et Udvalg, fordi der er forskellige Ting, man nærmere maa undersøge, navnlig et stort Beløb paa over 300,000 Kr. vedrørende Indretning af Varmeapparater, Varmeledninger og Kedelinstallationer o. s. v., og der kan ogsaa være andre Ting, der kan være Anledning til at drøfte i et Udvalg. Men selve Sagen anbefaler jeg paa mit Partis Vegne til den mest velvillige Behandling her i Tinget.